

Jeremy Lissouba – Vztahy Evropy s Afrikou a Asií jsou na pokraji kolapsu a Rusko z toho těží

[BNE braveneweuropa.com/jeremy-lissouba-europes-relations-with-africa-and-asia-are-on-the-brink-of-collapse-and-russia-is-benefiting](https://braveneweuropa.com/jeremy-lissouba-europes-relations-with-africa-and-asia-are-on-the-brink-of-collapse-and-russia-is-benefiting)

March 23, 2023

Zdá se, že Afrika a Asie už mají prostě plné zuby toho, že jsou oběťmi západního imperialismu.

Jeremy Lissouba je od roku 2017 poslancem parlamentu v Konžské republice za hlavní opoziční stranu a v současné době vede parlamentní skupinu své strany v Národním shromáždění.

Cross-posted from [Other News](#)

obraz

Prezident DRK Felix Tshisekedi ostře kritizuje západní neokolonialismus

Více než rok od začátku války na Ukrajině zůstává svět uprostřed. Na pozadí vysokých cen energií a potravin, ničivé inflace, sociálních nepokojů a obav z další globální recese se západní a ruské bloky znovu ucházejí o podporu ze strany zemí rozvojového světa.

Emmanuel Macron, Olaf Scholz, Sergej Lavrov, Qin Gang a Anthony Blinken jsou jen některá ze jmen, která v posledních 12 měsících navštívila Afriku. Všechny se z velké části soustředily na spolupráci a obchod, ale každá tak učinila s diskursem odrážejícím určitý druh restartu studené války, přičemž Ukrajina je jedním z jejích nejvýraznějších symptomů.

Každá svým vlastním způsobem, vyzbrojená svou příslušnou propagandou, si tyto supervelmoci přejí, aby si národy Afriky a Asie vybraly stranu. Na rozdíl od minulého století však tyto národy nelze tak snadno přimět, aby si vybíraly, a ani by neměly. Rusko to chápe. Západ ne.

Není žádným tajemstvím, že Afrika se zdráhala otevřeně odsoudit ruské činy na Ukrajině nebo se podílet na úsilí Západu sankcionovat a izolovat válčící zemi. Místo toho africké a asijské národy nadále vítají tyto dlouhodobé partnery s otevřenou náručí – široce odsuzují válku, nikoli však Rusko.

Například v Malawi jsou ruské dodávky desítek tisíc tun hnojiv uprostřed globálního nedostatku považovány za dar z nebes pro bojující farmáře. Malawijský ministr zemědělství si potřásl rukou s ruským velvyslancem a popsal Rusko vděčně jako „skutečného přítele“. Oznámené plány Ruska poslat 260 000 tun hnojiv do zemí po celé Africe jistě rozšíří podobné nálady.

V mé zemi Kongo-Brazzaville vláda podepsala pět hlavních dohod o spolupráci s Ruskem uprostřed jeho války s Ukrajinou, včetně výstavby nového ropovodu a posílení vojenské spolupráce.

Tato šarmantní ofenzíva vedená především ruským ministrem zahraničí Sergejem Lavrovem, který od ledna navštívil Jihoafrickou republiku, Eswatini, Angolu, Eritreu, Mali, Súdán a Mauritanii, již živí proruské nálady na celém kontinentu a stojí v ostrém kontrastu. na vlhkou moták, kterým bylo nedávné africké dobrodružství prezidenta Emmanuela Macrona.

Na tiskové konferenci s prezidentem Demokratické republiky Kongo (DRC) Felixem Tshisekedim, což bylo možná nejhluchější faux pas celé jeho cesty, byl prezident Macron opakovaně požádán, aby odsoudil podporu Rwandy rebelům M23, kteří způsobili zmatek na východě KDR. – situace, která se velmi podobá ruské skryté podpoře donbasských separatistů v posledních letech. Pro všechny záměry a účely se mu to nepodařilo.

Místo toho, když se ho francouzský novinář vyptával na pohrdavou zmínku bývalého ministra obrany Jeana-Yvese Le Driana o „kompromisu v africkém stylu“ ve vztahu k volbám prezidenta

Tshisekediho v roce 2019, Macron začal přednášet konžskému prezidentovi o svobodě tisku – hodně. k nevěře těch, kteří byli svědky scény.

Navzdory bujně rétorice prezidenta Macrona o „nových vztazích“ a „nových začátcích“ byl jeho výbuch další hořkou připomínkou dlouhodobého paternalistického a disonantního postoje Evropy vůči kontinentu. Jde o stejný postoj, kdy desítky let evropského politického a vojenského vlivu na kontinentu nedokázaly vytvořit smysluplný pokrok, když toto úsilí aktivně nepodkopávaly. Afričané jsou na to moudří a odmítají to dál brát, jak dokazuje růst protifrancouzských nálad v západní Africe. Rusko, Čína a další, i když zdaleka nejsou bez výčitek, pouze využívají nabízené příležitosti.

Stejně jako se výrazně snížil podíl pomoci EU směřující do Afriky, podobné problémy se objevují i ve vztazích Evropy v Asii. Její podíl na obchodu se zbožím z jihovýchodní Asie, s výjimkou Číny, klesl za poslední dvě desetiletí o více než třetinu. Západní Evropa byla v roce 2021 cílem méně než desetiny malajského, singapurského, jihokorejského a tchajwanského exportu. Rusko opět rychle postupuje, aby zaplnilo mezeru, přijalo Čínu jako svého hlavního obchodního partnera a soustavně vyváží ropu a plyn do dychtivých asijských zemí. kupců, spíše než na Západ. Když Rusko v polovině března pozastavilo své smlouvy o zamezení dvojího zdanění s „nepřátelskými“ zeměmi po celém světě, většina zemí jihovýchodní Asie byla z tohoto opatření vyňata.

Rusko se navíc za poslední desetiletí stalo největším dodavatelem zbraní do regionu, nedávno provedlo společná námořní cvičení se Sdružením národů jihovýchodní Asie (ASEAN). Indonésie, Filipíny a Malajsie všechny odmítly uvalení sankcí na Moskvu, zatímco Malajsie začátkem tohoto roku podepsala memorandum o porozumění s Ruskem o zlepšení obchodu se zemědělskými produkty.

Nelze těmto národům vyčítat, že se zapojují do partnerství a spolupráce s mezinárodními partnery v zájmu řešení jejich nejnaléhavějších společenských priorit. Africkým a asijským zemím nelze vyčítat ani to, že berou se špetkou soli diskurz o mezinárodních hodnotách a změně, když tato domnělá změna nevychází z uznání současných nedostatků, ale z vnucování vznikajících globálních trendů.

Jaké ponaučení lze získat o územní celistvosti a spravedlnosti, když události roku 2011 v Libyi a jejich trvalé důsledky zůstávají v myslích Afriky traumaticky čerstvé, nebo když je postoj afrických zemí ve vztahu k válce na Ukrajině téměř totožný s že Evropa ve vztahu ke konfliktu ve východních provinciích Konžské demokratické republiky?

Jaké ponaučení by si měly vzít evropské soudy při zabavení malajských aktiv a majetku v hodnotě 15 miliard dolarů – včetně lukrativních ropných a plynárenských aktiv – na základě sporné arbitráže schválené španělským arbitrem, který čelí trestnímu stíhání ze strany španělských úřadů? A kdo z toho bude mít skutečně prospěch, vzhledem k tomu, že tento nárok na suverénní území, odvozený z dohody z poloviny devatenáctého mezi dávno zmizelým sultanátem a britskou společností z koloniální éry, je financován neznámými investory třetích stran?

Ochota evropských soudů konfiskovat zdroje a majetek suverénního asijského národa na tak chatrných základech není pro pozorovatele v Africe a v rozvojovém světě ztracena.

Ať už je odpověď na tyto otázky jakákoli, je zřejmé, že vztahy mezi starým a novým světem se budou i nadále napínat, dokud se základní předpoklady a přesvědčení nevyvinou. Konkrétně je nutná změna v těch postojích, které nadále považují rozvojové země za lhostejné k mnoha rozporům v rétorice a praxi, které charakterizují svět, jak ho známe – ať už jde o: systém pomoci a obchodu, který živí nerovnováhu a neduhy má za cíl oslovit; diskurz o mezinárodním

právu a hodnotách, který se hroučí tváří v tvář minulým přestupkům a současným snahám o reformy; nebo dokonce vyjednávání o financování klimatu, v nichž se naléhavost zastaví, když začnou ekonomické zájmy.

Západní svět může zvrátit tuto trajektorii jedině tím, že bude hledat skutečně nový základ ve svých vztazích se zeměmi Afriky a Asie – zpochybnit své vlastní předpoklady a chápání toho, co skutečně znamená uctivé partnerství mezi stejně legitimními národy. Nejedná se o namlouvání ideálů, které se snaží zůstat přesvědčivé, ani o úplné připuštění těchto ideálů na oltář ekonomického pragmatismu.

Spíše to znamená přijmout náležitý díl odpovědnosti za současný stav věcí, pochopit očekávání do budoucna, být ochoten udělat skutečné ústupky a sladit diskurz s dolary a činy. Západní svět tak ujišťuje ty z nás, kteří nadále věří v sliby Charty OSN a Všeobecné deklarace lidských práv, že se nejednalo pouze o předstírání zachování hegemonie tváří v tvář existenčním hrozbám, ale spíše o trvalou vizi lepšího světa, za který stojí za to bojovat i dnes.

Díky mnoha štědrým dárcům bude BRAVE NEW EUROPE moci pokračovat ve své práci po zbytek roku 2023 ve zmenšené podobě. To, co potřebujeme, je dlouhodobé řešení. Zvažte tedy měsíční opakující se dar. Nemusí to být velké množství, protože se hromadí v průběhu roku. Chcete-li darovat, přejděte [ZDE](#)
